

rets Slutning Regning over de afholdte Udgifter til Dækning hos Statskassen. Dette er alt i den skønneste Orden; men der er jo ikke noget i Vejen for, at der ogsaa paa Budgettet — da det er en Udgift, der regelmæssig gaar igen Aar efter Aar — anføres en kalkulatorisk Post, hvorunder disse Smaabeløb kunne opføres. Det hører efter min Mening med til en god Regnskabsform, at man ikke har noget opført paa Statsregnskabet, om hvilket det kan siges, at det er afholdt uden Bevilling. I øvrigt er Udgiften jo fuldstændig legitimeret, det er altsaa blot vort Ønske, at der fremtidig paa Budgettet vedrørende Færøerne maa opføres en Post, hvorunder anføres, hvad der antages rent kalkulatorisk at medgaa til disse Udgifter, saaledes at der ikke er nogen Tvivl om, at det er en Post, der er bevilget paa de årlige Finanslove.

I Udvalgets Betænkning findes saa fremsat en Bemærkning om, at nu har Statsrevisionen nærmere undersøgt de af Justitsministeren givne Svar paa en Række af Spørgsmaal, som under Behandlingen af Statsregnskabet for 1895—96 vare rettede til Ministeren, men hrorpaa Svarene ikke vare indkomne, inden Statsrevisionen havde afgivet sin Betænkning. Det høje Ting vil erindre, at det under Behandlingen af forrige Aars Statsrevisions Betænkning blev oplyst, at det ikke var 15 Skrivelser, Justitsministeriet havde ladet ubesvarede i længere Tid, men 1 Skrivelse indeholdende 15 forskellige Spørgsmaal, hvis Besvarelse i deres Helhed nødvendigvis maatte tage længere Tid, og at i øvrigt Svarene paa alle disse Poster vare indkomne 1 eller 2 Dage efter, at Statsrevisionen havde afgivet sin Betænkning til Trykning, samt at Statsrevisionen, hvis den havde bedt om at faa Svarene noget tidligere eller at faa Svarene paa de stillede Spørgsmaal, efterhaanden som de kunde gives, ogsaa vilde kunne have faaet Svarene tidligere. Den hele Sag er i øvrigt af rent formel Betydning, og det viser sig ogsaa nu efter nærmere Undersøgelser af disse Skrivelser, som vare henviste til Statsrevisionen for 1896—97, at denne ikke har fundet noget at bemærke med Hensyn til disse Spørgsmaal. I Statsrevisionens Betænkning, p. 507—10, findes dernæst noget, der kaldes Bemærkninger angaaende Gensdarmrikorpsets Afvikling. Det er jo en Sag, der slet ikke vedkommer det foreliggende Statsregnskab, men ved Behandlingen af tidligere Statsregnskaber har denne Sag, som det høje Ting vil erindre, været frem-

draget, og Statsrevisionen havde da under Behandlingen af Statsregnskabet for 1895—96 i Anledning af en Indtægtspost paa 47—48,000 Kr., som var opført under det militære Depots Indtægter for Salg af Gendarmeriheste, gjort den Bemærkning, at Statsrevisionen egentlig aldrig havde set noget til et Regnskab for Gendarmerikorpsets Afvikling, og at man ønskede dette. Det blev den Gang oplyst, at dette Regnskab havde foreligget i Statsregnskabet for Finansaaret 1893—94, men Statsrevisionen havde, jeg ved ikke af hvilken Grund, formentlig ikke været tilstrækkelig opmærksom paa at granske i denne Gendarmerikorpsets Afvikling, og da det nu forekom to Herrer af Statsrevisionen at være ønskeligt, at man fik noget nærmere Oplysning derom, har der været forhandlet om denne Sag saavel her i Tinget som i det andet Ting. Endelig er nu, efter en Korrespondance med Finansministeren og Krigsministeren, den summariske Opgørelse af dette Regnskab kommen frem, og den viser, hvad der ogsaa allerede tidligere er fremhævet af Krigsministeren, at Afviklingen er foregaaet og afholdt i Supplementsperioden til Finansaaret 1893—94. Selve Redegørelsen for Afviklingen har ikke givet Statsrevisionen nogen Anledning til Bemærkninger, men derimod har man optaget en, som jeg nærmest vil kalde det akademiske Betragtning om, at denne Afvikling burde slet ikke have fundet Sted i Supplementsperioden til Finansaaret 1893—94. De to Herrer Statsrevisorer argumentere saaledes, at Finansaaret 1893—94 udløb, uden at der var vedtaget en af Regeringen anerkendt Ophævelse af Gendarmerikorpset, hvis fortsatte Bestaaen endnu opretholdtes af Landstinget den 2den April 1894, da Loven om det militære Gendarmerikorps blev vedtaget her. Men Dagen efter blev den forkastet af Folketinget, og Afviklingen kunde derfor — saaledes raisonnere de to Herrer Statsrevisorer — først begynde efter den 3dje April 1894 og kunde saaledes ikke foregaa som et Supplement til Regnskabet for 1893—94, men der maatte have været givet en særlig Bevilling dertil. Udvalgets Flertal kan egentlig ikke forstaa, hvad særlig Interesse det nu kan have at faa et saadant Spørgsmaal fremdraget i dette Øjeblik. Det er jo en Sag, der er gemt — og som det forekommer mig ogsaa helst maatte være glemt — men det mene nu de to Herrer ikke, de have med en vis Iver og Varme taget sig af at faa denne Sag paa ny